

ఫ్యూజీ పర్వతము, జపాను

జపాన్ కబుర్లు (II) – శ్రీమాత

అఖిల భారత పత్రిక – మే 2002

జపాన్ కబుర్లు (II) – శ్రీమాత

శ్రీమాత జపాన్ జీవితపు (1916-20) విశేషాలు

అనుబంధం

ఇతర వ్యాసాలు

The Mother in Japan

జపాను దర్శనము

ఒక దేశాన్ని గురించి తెలుసుకోవాల్నంటే కేవలం నగరజీవితాన్ని, బాహ్యాడంబరాల్ని చూసి మోసపోకూడదు. ఆ దేశపు ఆత్మ, ఆ ప్రజల రక్తనిష్ఠమైన గుణమొకటుంటుంది. నేటి నాగరికత అనిశ్చలత్వమును, అశాంతులను మాత్రమే పెంచుతుంది. కాని అదివరకు జపాను అటుల కాదు. వారిది 'సమురాయి' సంప్రదాయము. అసలు జపనీయుడు మహాశక్తిశాలి. చెల్లాచెదరైపోకుండా శక్తినంతా ముద్దకట్టుకున్న మూర్తి. నోరెత్తకుండా మౌనంగా ఉండటం వారి స్వభావము. ఒక వ్యక్తి నిన్ను గాఢంగా ప్రేమించవచ్చు. దాన్ని పైకి చూపించకపోవచ్చు. కాని అవసరమైనప్పుడు తన ప్రాణమైనా పెట్టి నిన్ను రక్షించేందుకు ఏమాత్రం వెనకాడడు. వారి ఉద్దేశంలో జీవితమంటే సుఖం కాదు – కర్తవ్యపాలన. సౌందర్యాభిలాష కూడ వారి మరో ముఖ్యలక్షణం. వారికి అంతరంగిక జీవిత మక్కర్లేదు. భావిజీవితానికి పునాది వేయగల ఘనతరాశయము వారిది.

– సంపాదకుడు

జపాన్ ఎంతో అద్భుతమైన ప్రదేశం

మీరు జపాన్‌గురించి నా అభిప్రాయం అడిగారు. నిజానికి జపాన్‌గురించి వ్రాయడం కష్టమే. అది చర్వితచర్వణమే అవుతుంది. ఇదివరకే చాలామంది చాలా విషయాలు వ్రాసారు. కొన్ని పనికిరాని విషయాలు కూడా వ్రాయబడ్డాయి. ప్రధానంగా అవి మనుషులను గురించినవి. దేశాన్ని గురించి కాదు. జపాన్ చాలా అందమైన దేశం. ఊహించలేనన్ని సుందర దృశ్యాలకది పుట్టిల్లు. ప్రకృతిశోభ వెల్లివిరుస్తూ, నయనానందకరంగా శోభిల్లుతూ ఉంటుంది. జపాన్ దేశం సమగ్రంగా అభివృద్ధి చెందింది. అన్ని కోణాలలో అక్కడ మనకి ప్రగతి కనిపిస్తుంది, – అది అన్నిదేశాల నాగరికతా సముచ్చయము. ట్రాపికల్‌నుండి ఆర్కిటిక్‌వరకు వాతావరణం అక్కడ మనకు గోచరిస్తుంది. ఏ

కళాత్మక హృదయమైనా వాటిని చూచి స్పందించక మానదు. అనేకమంది అక్కడి శోభలను గురించి వైభవోపేతంగా వర్ణించారు. వారికన్న ఉన్నతంగా చెప్పగలగడం అసాధ్యం. మీకొక నిజం మాత్రం చెప్పాలి. పాపం జపాన్ ప్రజలను చాలామంది అపార్థం చేసుకున్నారు. వారిని గురించి చెప్పిన కొన్ని దురభిప్రాయాలను సరిచేసేందుకు ప్రయత్నిస్తాను.

పాశ్చాత్య నాగరికతా వ్యామోహంలో పడిపోయి కేవలం ధనార్జనాపరులుగా తయారైన వాళ్ళను మాత్రమే కలుసుకోవడం వలన జపాన్ వారంటే ఒక చులకన భావం ఏర్పడింది. ఇక్కడి పాశ్చాత్య నాగరికతా ప్రభావం గోత పుట్టిస్తుంది. జపాన్‌లోని పరిపాలనా వర్గీయులు, రాజకీయవేత్తలు, వ్యాపారవేత్తలను తీసుకుంటే వారు యూరప్ దేశాలలోని ఏ ఇతర కార్యకర్తలకు తీసిపోరు. వారికున్న వనరులసంపదలకు దీటుగా ఇంకా జపాన్ దేశం అత్యున్నత స్థాయికి జేరలేదు.

జపనీయులు బలాఢ్యులు, మహాశక్తిమంతులు. అక్కడ ఆబాలగోపాలం కష్టించి పనిచేస్తారు. చిన్న, పెద్ద వయోవిచక్షణ లేదు. స్త్రీలు, పురుషులు, కార్మికులు, విద్యార్థులు, బాలురు అందరూ కష్టపడి పనిచేస్తారు. కొత్తగా ఐశ్వర్యవంతులైన ఏ కొద్దిమందో తప్ప, దైనందిన జీవనంలో అందరూ కష్టించి పనిచేస్తారు. వారిలో పుష్కలంగా సమీకృతశక్తి ఉంది. వారికి అందమన్నా, ప్రకృతి అన్నా అమితమైనప్రేమ. వారిలో నిక్షిప్తమైన శక్తిని క్రోడీకరించి దేశాభ్యున్నతికి వినియోగించడం వారి ప్రత్యేకత. అదే మీరు ఆ దేశంలో అడుగుపెట్టగానే కనబడే అతి అద్భుతమైన దృశ్యం.

వారి శక్తికి మూలాధారాలు

మాకు లభించిన విధంగా మీకూ నిజమైన జపనీస్ జాతీయులను కలిసే అపూర్వ అవకాశం లభిస్తే వారు తమ ఆర్ష సంప్రదాయమైన 'సమురాయ్' ని వారెంత పవిత్రంగా, సాహసోపేతంగా, సాంస్కృతికపరంగా కాపాడుకుంటున్నారో, అందలి పరమరహస్యమేమిటో అవగతమవుతుంది. అదీ జపాన్‌యొక్క విశిష్టత. వారెంత సున్నితమైన స్వభావం కలవారో అంత శాంతమంతులు. నిశ్శబ్దం

వారి ఊపిరి. మీ ప్రాణాన్ని రక్షించడంకోసం ప్రాణాలనుకూడా అర్పించడానికి వెనుదీయని త్యాగమూర్తులు వారు – కాని ఆ సంగతిని మీకు తెలియనివ్వరు. తెలియకుండా ఉండే సద్గుణ సంపన్నులు, సేవాతత్పరులు, నిస్వార్ధపరులు. మిమ్మల్ని అంతగా ప్రేమిస్తున్నట్లు చెప్పరు. అలా కనబడరు. వారి వెనుకగల ఆంతర్యం అర్థం చేసుకోగలిగితే సరే. లేకపోతే వారిలో బయటకు కనిపించేది మాత్రం వారి వినమ్రతలో అంతర్గతంగా నిక్షిప్త అదృశ్య స్వేచ్ఛాయుత ప్రేమానుభవాలు. గాఢప్రేమ ఉంది కాని అప్రకటితంగా ఉంటుంది. అవకాశం లభించగానే అది ఆచరణ రూపం దాలుస్తుంది. అతివినమ్రంగా అతిగంభీరంగా, అదృశ్యమానంగా, అతిగాఢంగా బహిర్గతమవుతుంది.

నిస్వార్థత వారి లక్షణము

ప్రపంచ దేశాలన్నింటిలోనూ జపాన్ దేశ ప్రజల ప్రత్యేకతే అది. పాశ్చాత్య దేశాల ప్రభావం వారి మీద ఇంకా అంత దట్టంగా ప్రసరించలేదు. అందుకే వారింకా నిస్వార్థులుగ ఉండగలుగుతున్నారు. ఈ నిస్వార్థత ఒక్క విద్యావంతులలో మాత్రమే కాదు. జపాన్ దేశస్థులందరిలోనూ మనకు ద్యోతకమవుతుంది. అన్ని వర్గాల వారిలోనూ ఈ రకమైన నిస్వార్థత గోచరించడం అక్కడి విశేషం. ఏవో కొన్ని ప్రత్యేక సందర్భాలలో తప్ప (పండుగలు, పబ్బాలు) వారిలో మతాభినివేశం కనిపించదు. విధేయత, ఆత్మార్పణభావం వారి దైనందిన జీవనంలో ఒక భాగం.

విధినిర్వహణ వారి ప్రత్యేకత

కర్తవ్యనిష్ఠ జపనీయులకు ఉగ్గుపాలతో నేర్పిన విద్య. వారికి జీవితమంటే ఆనందానుభూతి కాదు – విధి నిర్వహణ. ఎటువంటి కష్టతరమైన పనినైనా అంగీకరిస్తారు. విజయం సాధిస్తారు. ఎంత బాధతో కూడుకున్న పనినైనా సరే ఆనందంగా అంగీకరించి నెరవేరుస్తారు. వారిలో పట్టుదల, దీక్ష, శ్రమైకజీవన ఆకాంక్ష ఎక్కువ. ఎంతో సేవాభావంతో చేస్తారు. "సంతోషం లేదే," అనే భావన వారికి కలగనే కలగదు.

ఆత్మ సంయమనం వారి లక్షణం

జపాన్ దేశం, ప్రపంచానికిచ్చే ఏకైక సందేశం ఆత్మసంయమనం – ఆనంద మయజీవనం కాదు. మానవప్రగతి అవ సరాల వత్తిళ్లమీద, కృషిమీద, శ్రమైకజీవనంమీద ఆధారపడి ఉంటుందని వారి ప్రగాఢవిశ్వాసం. అంతేగాని భారతదేశంలా శాంతియుత, ఆధ్యాత్మికజీవనవిధానం వంటిది కాదు. అది ప్రపం చంలో ఒక్క భారతదేశానికి మాత్రమే పరిమితం. జపాన్‌లో ఈ రకమైన ఆధ్యాత్మికజీవనవిధానం ఎక్కడా కనిపించదు. వారి పరమపవిత్ర దేవాలయాలు, ఆరామాలు, దేవదారు వృక్షములతో శోభాయమానంగా విలసిల్లే పర్వతశ్రేణులలో కూడా మనకు కానరాదు. వాటిని సమీపించడం శ్రమతో కూడుకున్న పని. అక్కడ బాహ్యప్రశాంతతా, నిశ్శబ్దమూ, అనంతత్వము ఉంటాయి కానీ, యథార్థానికి "ఏకమేవా అద్వితీయం బ్రహ్మ" అనే భావము కనబడదు.

సుందరమైన రూపాలు

ఒకరికొకరు విశేషంగా సహాయపడతారు. కాని వారి భావనలోకాని, ఆలోచనలలోను, వారి ఆచరణలోను, ఎవరికి వారే అన్నట్లుగా ఉంటారు. వారికి బాహ్యస్వరూపం అందంగా ఉండాలి. అది వారిలోని నిగూఢసత్యాన్ని, జీవితస్వభావాన్ని తెలియజేస్తుంది. ప్రతి ఆకృతి, ప్రతీ కార్యక్రమం సాంకేతికం. అది అందమైన ఉద్యానవనం కావచ్చు. చక్కటి తేనీటి విందు కావచ్చు.

జపాన్‌లో ప్రతి వస్తువు అందంగా, ముస్తాబుగా ఉండి తీరాల్సిందే. సుందరదృశ్యాలంటే వాళ్ళకి ప్రాణం. అప్రతిహత అధినేతగా సౌందర్యం ఆ దేశాన్ని పాలిస్తూ ఉంటుంది. పరిస రాలు మానసిక, ప్రాణికమైన కార్యశీలతను, అధ్యయనం, పురో గతి, పరిశీలన, కృషిని ప్రేరేపిస్తూ ఉంటాయి. నిశ్శబ్ద ఆనంద మయ ధ్యానానికి వాతావరణం అనుకూలంగా ఉండదు. కాని కార్యశీలత వెనుక ఉన్నత ఆకాంక్ష పరిఢవిల్లుతూంటుంది. జపాన్ ప్రజల భవిష్యత్తు ఆ ఆకాంక్షను ఆవిష్కరిస్తుంది.

అనువాదం: నేరెళ్ల లక్ష్మణరావు

బౌద్ధాలయములు

ఒక మతముయొక్క బాహ్యాస్వరూపానికి ఆ మత దేవాయాల లోని విగ్రహాలు, చెక్కడాలు ప్రతీకలు. ఆ దేవుళ్లు వివిధ రూపాల్లోను భంగిమలలోను ఉంటారు. ఆ మతముల ముఖ్యమైన గాథలు ఆ ఆలయపు గోడల మీద ప్రదర్శించబడతాయి. బౌద్ధంలో ఉత్తరాదిశాఖ, దక్షిణాదిశాఖ అనే రెండు తెగలున్నాయి. ఉత్తరాదిమతంలో రకరకాల బుద్ధుని విగ్రహాలను దర్శించవచ్చును. వారి ఆలయాలలో లెక్కలేనన్ని బోధిసత్త్వల సందోహములు. దక్షిణాదివారికి విగ్రహాలు లేవు. వారిది శూన్యవాదన, 'నేతి, నేతి' నిషేధాత్మకము – నిర్వాణమే ప్రధానము.

– సంపాదకుడు

ఉత్తర, దక్షిణ సాంప్రదాయాలు

బౌద్ధమతాన్ని చూస్తే, దక్షిణాదివారి ఆలోచనలు వేరు, ఉత్తరాదివారి ఊహలు వేరు. దక్షిణాదివారు ఎక్కువ ఆచారపరులు. వారి మతగ్రంథాలని అర్థం చేసుకోవడంలో ఎటువంటి తేడాలు, సడలింపులు ఒప్పుకోరు. విపరీతమైన నిష్కర్షవల్ల దక్షిణాదివారి భౌద్ధమతం భగవంతుడనే భావాన్నే అన్నివిధాలా తుడిచివేసింది. దీనికి పూర్తి భిన్నంగా మరి ఉత్తరాదివారి భౌద్ధతత్వం చూస్తే అది ఒక దేవుళ్ళ కొలువే! వీరంతా గతంలో బుద్ధుళ్లన్నమాట నిజమే కానీ, వీరందరినీ దేముళ్లుగా మార్చారు. ఈ పద్ధతే క్రమంగా చైనాకీ, అక్కడినుంచి జపానుకీ వ్యాపించింది. అందుకే, జపానులోని బౌద్ధ దేవాలయంలో వేలకొద్దీ బుద్ధుళ్లు కనిపిస్తారు. మధ్యలో ఉన్న బుద్ధుని శిల్పం చుట్టూ వేల వేల బుద్ధుళ్లు చెక్కబడ్డారు. ఎటుచూసినా బుద్ధుళ్లే, ఆలయంలోని వెనగగోడ మొత్తం విగ్రహాలతో నిండిపోయివుంటుంది. చిన్నవారు, పెద్దవారు, లావుపాటివారు, సన్నటివారు, స్త్రీలు, పురుషులు – అందరూ, అన్నిరకాలవారూ, గంభీరంగా ఉంటారు. ఇంకా కిందభాగంలో రకరకాల ఆకారాలలో, ఒక్కోసారి జంతువుల రూపాల్లోకూడా, చిన్నచిన్న (అల్ప) ప్రాణులంతా ఉంటారు –

12-4-57

వీళ్లంతా ఈ బుద్ధుళ్ల ఆరాధకులు! అది రకరకాల రూపకల్పనల కోలాహలం! మరి దక్షిణాన బౌద్ధ ఆరాధనలో విగ్రహాలుండటానికే వీలులేదు. క్రైస్తవులలోని ప్రొటెస్టెంట్లకున్నంత కఠోర నియమాలుంటాయి వీరికి. విగ్రహాలనే కాదు, దివ్యచైతన్యంయొక్క అస్తిత్వాన్నికూడా వీరు నమ్మరు. ప్రతి ఒక్కరు కోర్కెలవల్ల కోర్కెలనిలయమైన ఈ ప్రపంచంలోకి వచ్చి కోర్కెలని జయించడం ద్వారా ఈ సృష్టినుంచి బయటపడి తిరిగి నిర్వాణం పొందుతారు. వీరికి సృష్టికర్తే లేదు.

కోరికలే జన్మకు కారణం
నిర్వాణమే మోక్షం

దక్షిణంలోని బౌద్ధగ్రంథాలు పాలి భాషలో ఉంటే, ఉత్తరాది ప్రాంతాలలో సంస్కృతంలో ఉంటాయి. ఇలాగే, టిబెట్‌లోని మతగ్రంథాలు టిబెటన్ భాషలోనూ, చైనాలో చైనీస్ బాషలోను, జపానులో జపనీస్ భాషలోనూ ఉంటాయి. ఇవన్నీకూడా ఒకదానితో మరొకటి పోలికే లేకుండా ఉండివుంటాయని నా నమ్మకం. సరే. ఇలాగే రామాయణానికి అనేక భాషాంతరాలున్నాయి. మహాభారతానికైతే ఇంకా ఎన్నో భాషాంతరాలున్నాయి.

*

మిరుమిట్లుగొలిపే
బోధిసత్వుల దృశ్యాలు

దక్షిణంలోని బౌద్ధమతమంతా శూన్యవాదమే. ప్రతిదానికీ లేదు, లేదు, కాదు అని అంటుంది. మరి ఉత్తరాదినించి టిబెట్టు, చైనా, అటునించి జపానులో వ్యాపించిన బౌద్ధమతంలో, ఇతర మతాలలోని సాధుసన్యాసులలాగానే, గతంలోని బుద్ధుళ్లు, ఉపదేవతలు, దేవతలుగా కనిపిస్తారు. మీకు ఉత్తరాదివారి బౌద్ధదేవాలయాన్ని దేన్నయినా చూసే అవకాశం దొరికిందో లేదో తెలీదు, (నేను వాటిని చైనాలోను, జపానులోను చూశాను). ఆ బౌద్ధమందిరంలోకి ప్రవేశిస్తే, లెక్కలేనన్ని చిన్న చిన్న విగ్రహాలుంటాయి – అందరూ బోధిసత్వులూ, వారి శిష్యులూ, ప్రకృతిలోని అన్ని శక్తుల దేవతారూపాలు ఉంటాయి. అక్కడున్న దేవతల సంఖ్యకి మనం ఉక్కిరిబిక్కిరవుతాం –

అదే దక్షిణంలోకెళితే ఏమీ ఉండదు – ఒక్క విగ్రహం కూడా వుండదు. బహుశ వారి 'మహాయాన' లోని అనేక విషయాల గురించీ, 'హీనయాన' లోని పరిమిత విషయాల గురించీ మాట్లాడతారేమో! ఈ 'మహాయాన' 'హీనయాన' అనే రెండు పదాలు ఎలా వచ్చాయో నాకు కచ్చితంగా తెలీదు.

అనువాదం: బి. వరలక్ష్మి

అమెరికాపై జపాను ప్రభావము

(ప్రకృతిలో జరిగే మథింపు)

ఆధునిక ప్రచారసాధనాలు, రవాణాసౌకర్యాలు ఈ ప్రపంచాన్ని చాలా చిన్నదిగా చేసాయి. అందుకని దీనికి global village అనే నామము సార్థకమైంది. భిన్నజాతులు దగ్గరకు రావడం, సంస్కృతుల కలయిక దీని పర్యవసానం. యుద్ధంలో గెలిచిన అమెరికా జపానుమీద తన నాగరికతను రుద్దింది. కాని అమెరికా కూడా జపాను ప్రభావానికి లోనయింది. అమెరికాలో ఎక్కడ చూచినా టొయోటా (జపాను) కారులే. ప్రకృతి నిరంతరం నూతనసృష్టికోసం పరిశ్రమిస్తూ ఉంటుంది. ఈ లోకమే దానికి క్షేత్రము. ధాతువులన్నిటిని కలిపి ఒక పెద్ద గంగాళంలో పోసి కళపెళామని ఉడకపెట్టినపుడు మథింపు జరుగుతుంది. అందులోంచి నూతనరూపాలు ఆవిర్భవిస్తాయి.

– సంపాదకుడు

జాతుల సమ్మిశ్రమము

ఆధునిక కాలానికి, ప్రత్యేకించి జుగుప్సాకరమైన వ్యాపారసంస్కృతికి చెందిన ప్రయోజనం ఒకటి ఉంది. అది, ప్రతీదీ మిశ్రమస్థితిలో ఉండటం. తూర్పునుంచి పడమరకు, పడమర నుంచి తూర్పుకు విషయాలు పోతున్నాయి. అవి ఒకదానినొకటి

ప్రభావితం చేస్తాయి. ఇప్పుడు దీనివల్ల గంద్రగోళపరిస్థితి, ఒకరకమైన కలగూరగంప సృష్టి అయింది. కాని దానిలోనుంచే ఒక కొత్తరూపం వస్తుంది. అది రావటం ఏమంత దూరంలో లేదు. ఇప్పుడు మనుష్యులు కలిసిపోతున్నవిధంగా ప్రజలు కలిసిపోతే పరస్పర ప్రభావం తప్పదు. ఉదాహరణకు రాజ్యాలను జయించాలనే ఉన్మాదంతో పశ్చిమరాజ్యాలు ప్రపంచంలోని అన్నిరకాల దేశాలను జయించాయి. తాము జయించిన దేశాల బలిష్ఠప్రభావానికి లోనైనాయి. ప్రాచీనకాలంలో గ్రీసుదేశాన్ని రోము జయించింది. దాన్ని జయించకుండా ఉంటే రోము గ్రీసు ప్రభావానికి ఎంత లోనై యుండేదో, అంతకంటె చాలా ఎక్కువగా ఇప్పుడు లోనయింది.

జపాన్, అమెరికాల పరస్పర ప్రభావము

అమెరికావారు – వారిప్పుడు ఉత్పత్తి చేసేదంతా జపానునే స్ఫురింపజేస్తుంది. బహుశః దీన్ని వారు గుర్తించి ఉండరు. కాని వారు జపానును ఆక్రమించినప్పటినుంచి, అమెరికా నుంచి వచ్చే పత్రికలు చూస్తే జపాను ప్రభావాన్ని ఎవరైనా తెలుసుకుంటారు. అమెరికానుంచి వస్తున్న వస్తువుల కొన్ని వివరాలలో కూడా జపాను ప్రభావం తెలుస్తుంది. దానంతట అదే అలా జరుగుతుంది. ఎప్పుడూ ఒక విధమైన సమతౌల్యస్థితి రావటం విచిత్రం. భౌతికవిజయాన్ని సాధించినవారిని ఓడిపోయినవారి చైతన్యం ప్రభావితం చేస్తుంది. పరస్పరం ఇది వర్తిస్తుంది. భౌతికవిజయాన్ని సాధించాడు, భౌతికంగా స్వాధీనం చేసుకున్నాడు కాని ఓడినవారి చైతన్యం జయించినవానిని తనదిగా చేసుకొంటుంది.

ఇది సంపూర్ణ మిశ్రమం. ప్రకృతి విధానాలు మెల్లగా, అస్పష్టంగా చిక్కుగా ఉంటాయి. చైతన్యసాధనాలతో చాలా శీఘ్రంగా, సులభంగా వృథాలేకుండా చేయగలదానిని చేయటానికి ప్రకృతి చాలాకాలం తీసుకొంటుంది. ప్రస్తుతం ప్రపంచంలో విపరీతమైన వృథా జరుగుతోంది. కాని జరగవలసిన పని జరిగింది. ప్రజలను మిశ్రమంచేయటంలో ఆమె విధానం ఆమెది!

ప్రశ్న: ఇది ఉద్దేశపూర్వకం అంటారా?

ప్రకృతిలో వివిధ ధాతువుల మథింపు

మానవులు "ఉద్దేశపూర్వకం" అనే దాన్ని అర్థంచేసుకొనే పద్ధతిలో కాదు. కాని మనం ఏ ఉద్దేశంతో ఏ గమ్యం వైపు పోతున్నామో దానికి అది ప్రకటన అనేది నిశ్చయం. చైతన్యం ఎంత పరిమాణంలో ఉంది అనేదాని మీదనే సర్వం ఆధారపడి ఉంది. మనుష్యునికి ఇది గంద్రగోళంగా కనిపిస్తుంది. కారణం అతడు కేవలం వివరాలను మాత్రం చూడగలడు. అది విపరీతమైన కాలవ్యయంగానే అతడు చూస్తాడు. ఎందుకంటే అతనికి తన జీవితం ఎంతకాలం ఉంటుందో దానికే కాలాన్ని గురించి ఉన్న భావన పరిమితం అవుతుంది. కాని ప్రకృతి ముందు శాశ్వతకాలం ఉంది. వృథా అయినా కాకపోయినా ఆమెకు ఒకటే. కారణం ఒక బ్రహ్మాండమైన గంగాళం ఉన్నవాని వంటి దామె. వస్తువులను ఆమె అందులో పడవేస్తుంది. వాటిని మిశ్రమం చేస్తుంది. ఒకవేళ ఆమె సఫలంకాకపోతే దీన్నంతా బయట పారవేస్తుంది. వాటినే మళ్ళీ తీసుకోటంవల్ల మరొక మిశ్రమం చేయవచ్చని ఆమెకు తెలుసు. ఇదీ విషయం! నష్టం అయ్యేదేదీ లేదు. కారణం, సర్వదా అది మళ్ళీ ఉపయోగంలోకి వస్తుంది. రూపాలను విచ్ఛిన్నం చేసి, ముడిపదార్థాన్ని తిరిగి తీసుకొంటుంది. ఈ విధంగానే నిరంతరం జరుగుతుంది – ఒక దాన్ని చేయటం, నాశనం చేయటం జరుగుతుంది. దాన్ని తిరగవేస్తుంది – తనకు ఇష్టమైతే వందలు వేలసార్లు ప్రయత్నించటంవల్ల ఆమెకు హాని ఏముంటుంది? ఆమె చేసిన పని తప్ప వృథా అయిందేమీ లేదు. కాని ఆమెకు పని అంటే సంతోషం. పని లేకపోతే ఆమెకు ఉనికి లేదు.

అనువాదం: తెన్నేటి పూర్ణచంద్రరావు

1919 లో జపానులో ప్రబలిన అంటువ్యాధి

యుద్ధాలవలన జరిగే నష్టం ఇంతా అంతా కాదు. జననష్టం, ఆస్తినష్టం – ఇంకా ముక్కుపచ్చలారని యువకులు అకస్మాత్తుగా చనిపోవడం మరీ ఘోరం. విదేహులైన వారి ఆత్మలు నిరాశులై వాటి జీవితాశయాలను మరో విధంగా నెరవేర్చుకునేందుకు ప్రవర్తిస్తాయి. జపానులో ఇదే జరిగింది. ఘోరపరిణామాలకు దారితీసింది. శ్రీమాత దీనినంతా తన జ్ఞాననేత్రంతో గమనించి చేతనాపరంగా దానికి ప్రతిక్రియ జరిపింది. ప్రళయాన్ని అరికట్టింది. – సంపాదకుడు

దేశమంతా ఫ్లూజ్వరం వ్యాప్తి

1919 సంవత్సరారంభంలో నేను జపాన్‌లో ఉన్నాను. అప్పుడే ఒక భయంకరమైన ఫ్లూ వ్యాధి దేశమంతా వ్యాపించి వందలాదిమందిని పొట్టపెట్టుకుంది. అంత భయంకరంగా అంటువ్యాధులు చాలా అరుదుగా వచ్చి జననష్టం కావిస్తాయి. ఒక్క టోక్యో నగరంలోనే వేలసంఖ్యలో కొత్త కేసులు ప్రతిరోజూ కనిపించేవి. వ్యాధిసోకిన రోగులు మూడురోజుల్లో మరణించడం జరిగేది. మూడురోజుల్లో మరణించకపోతే ఏడు రోజులకు స్వస్థత చెందేవారు. కానీ మరణించేవారే ఎక్కువైపోయి దహనసంస్కారాలు చేయటానికి వ్యవధి కూడ ఉండేదికాదు. అది అసాధ్యమైపోయేది. దానితో దేశమంతా అట్టుడికిపోయింది. జపాన్‌వాసులు అతిశుభ్రస్థులు, జాగ్రత్త కలవారు, నీతిమంతులు కావటంవల్ల అక్కడ అంటువ్యాధులు అరుదు. అసలు జబ్బులే తక్కువ. అయినప్పటికీ ఇటువంటి ప్రళయం వచ్చేసరికి జనుల్లో భయం ఏర్పడింది. సూక్ష్మక్రిములు వెళ్ళకుండా జనం ముక్కులకు మాస్కులు తగిలించుకొని తిరిగేవారు.

వ్యాధికి అసలు కారణం

నేనుంటున్న ఇంటివాడు నన్ను నానా విధాల ప్రశ్నించేవాడు. "ఈ వ్యాధి ఏమిటి? ఎందుకు వస్తోంది? దీనికి కారణమేమిటో తెలుసుకోవాలి. మీరు నాకు చెప్పలేరా?" ఈ విధంగా రోజూ

అడిగి విసిగించేవాడు. నేను దీన్ని గురించి ఏమీ పట్టించు కోకుండా నా పనులు చేసుకునేదాన్ని. నా శక్తితో నా చుట్టూ ఒక రక్షకకవచం ఏర్పరచుకొని వ్యాధి సోకకుండా ఉండేదాన్ని. ఇలా ఉండగా ఒక రోజు నగరశివార్లలో ఉన్న నా మిత్రురాలు నన్ను రమ్మని పిలిచింది. తన మిత్రులకు నన్ను పరిచయం చేయాలనీ, నాకు కొన్ని విశేషాలు చూపించాలనీ చెప్పింది. అది ఏమిటనేది నా కిప్పుడు గుర్తులేదుకానీ, ట్రాముబండెక్కి ఊరికి చివరనున్న ఆమె ఇంటికి బయల్దేరాను. దారి పొడగునా మాస్కులు ధరించిన మనుష్యులను, భయపూరితమైన వాతావరణాన్నీ చూస్తుంటే నాలో ఒక సంచలనం కలిగింది. "అసలు ఈ వ్యాధి ఏమిటి? దీనికి మూలకారణం ఎక్కడుంది? ఇది ఏ మహామ్మారి శక్తుల ప్రభావంవల్ల వచ్చింది?" అని ఆలోచించడం ప్రారంభించాను. ఆ విధంగా నేను అనుకున్న చోటకు వెళ్ళి ఒక గంట తర్వాత ఇంటికి తిరిగివచ్చాను. రావటంతోనే విపరీతమైన జ్వరంతో వచ్చి వాలిపోయాను. ఆహా, నాక్కూడా వచ్చింది! అది అంత హఠాత్తుగా వస్తుంది. సాధారణంగా సూక్ష్మజీవులవల్ల కలిగే రుగ్మతలు రావటానికి కొంతసమయం పడుతుంది. అవి లోపల ప్రవేశించడం, లోపల కొంత యుద్ధం జరగటం, నువ్వు గెలిస్తే బాగానే ఉంటావు. ఓడితే రోగానికి గురవుతావు. అంతే తప్ప అందులో ఏమీ చిక్కులుండవు. కానీ ఈ ఫ్లూ పద్ధతే వేరు. ఉత్తరం వచ్చి కవరు చించి లోపల కాగితం తీయటమే తడవు – వెంటనే వ్యాధి ప్రవేశిస్తుంది, జ్వరం వస్తుంది. ఆ విధంగా నాకు జ్వరం సోకి పడుకునేసరికి డాక్టరును పిలిచారు. "నా దగ్గర ఎక్కువ మందు మిగల్లేదు. కానీ ఇది చాలా మంచిమందు. బాగా పనిచేస్తుంది. నీకు తప్పకుండా ఇస్తాను" అన్నాడు. ఎక్కువ మందికి వాడవలసిరావడంవల్ల మందులన్నీ అయిపోయాయి, కానీ నేను మాత్రం "మిమ్మల్ని బ్రతిమాలుతాను. నన్ను వేసుకోమని బలవంతపెట్టకండి. ఆ మందు అవసరమై ఇష్టంగా వేసుకునేవాళ్ళ కోసం అట్టేపెట్టండి" అని చెప్పాను. "అనవసరంగా

ఇక్కడికి రావటం జరిగిందే" అని విసుక్కుంటూ డాక్టర్ వెళ్ళి పోయాడు.

మృతసైనికుల ప్రేతాలు

నేను జ్వరంతో వణుకుతూ పక్కమీదే ఉండిపోయాను. మనసులో మాత్రం "ఈ జ్వరమేమిటి, దీని కారణమేమిటి?" అని ఆలోచిస్తూనే ఉన్నాను. రెండోరోజున అలాగే జ్వరంతో ఒంటరిగా పడుకొని ఉండగా తలలేని మిలిటరీ యూనిఫారంతో ఒక ఆకారం నామీదికి రావటం గమనించాను. అది నా మీదకు ఉరికి నాలోని శక్తిని పీల్చివేయటానికి ప్రయత్నం మొదలు పెట్టింది. దాని వైపు పరకాయించి చూసి నేను మృత్యువుకి దగ్గరగా ఉన్నట్లు తెలుసుకున్నాను. అది నా శక్తిని అంతా లాగేస్తోంది (ఈ జ్వరం వచ్చిన వాళ్ళు మూడోరోజున మరణిస్తున్నారు కదా). నేను అలాగే వళ్ళు తెలియకుండా కదలక మెదలక మంచాన్ని అతుక్కుని ఉండిపోయాను. వాడు అట్లాగే నా శక్తిని లాగేస్తున్నాడు. ఇక అంతా అయిపోయి మృత్యువు సమీపించిందనుకున్నాను. వెంటనే నా తాంత్రికశక్తిని ప్రయోగించి వాడితో పెనగులాడి ఓడించి తిప్పికొట్టాను. వాడింక నిలవలేక పారిపోయాడు. నేను మేల్కొన్నాను.

రక్తం త్రాగే వాంపైర్లు

చూడవలసిందంతా చూసి చివరకు అసలు కారణం తెలుసుకున్నాను. శరీరంనుంచి వేరైపోయిన ఆత్మలే ఈ వ్యాధికి మూలకారణమని తెలిసింది. మొదటి ప్రపంచయుద్ధం ముగిసే సమయంలో కురిసిన బాంబులవల్ల కందకాలలో దాగిన మనుష్యులు ఎక్కడివారక్కడే హతులైపోయారు. వాళ్ళందరూ చక్కగా ఆరోగ్యంగా ఉండి బాంబులు పడగానే క్షణంలో మృతిచెంది శరీరాలనుంచి తొలగించబడ్డారు. తాము మరణించామనీ, తమ శరీరాలు లేవనీ తెలియకపోవటంవల్ల ఇతరుల శరీరాలద్వారా జీవితం కొనసాగించవచ్చని అనుకున్నారు. ఆ విధంగా అనేకమైన ప్రేతాత్మలు వెలువడి మనుష్యులమీద పడడం ప్రారంభించాయి. అంతేకాకుండా ఫ్లూ వ్యాధినబడి మరణించినవారి ప్రాణికశక్తులు కూడా విచ్ఛి

న్నమై, ఒక బంకగా ఏర్పడిన పొరల్లో ఈ ప్రేతాత్మలు నివాసమై కదలటం మొదలుపెట్టాయి. ఈ మబ్బు పొరలో తగులుకున్న వాళ్ళకు వ్యాధి సోకేదిగానీ వెంటనే నయమైపోయేది. అందులోని ప్రేతాత్మ బారినపడిన వాళ్ళు మాత్రం నిలదొక్కుకోలేక మృత్యువాత పడేవారు. వాటిని ఎదిరించి పోరాడాలంటే ఎంత జ్ఞానమూ, శక్తీ కావాలో నాకు బాగా తెలుసు. అది అప్రతిఘటం, అనివార్యం. అంటే విఘటిత ప్రాణికశక్తులతో కూడిన బంకమబ్బులతో కూడిన బంకమబ్బు పొరలో నివాసంగా ఉన్న ప్రేతాత్మల బారి పడినవాళ్ళు బ్రతికేవారు కాదు. ఇటువంటివి అంతులేకుండా ఉన్నాయన్న విషయము, ఇదంతా చూడటంవల్ల నాకు తెలిసింది.

మదర్ తాంత్రిక ప్రక్రియ

ఎవరైనా నన్ను చూడటానికి వచ్చినా నేను చూడకుండా ప్రశాంతంగా, నా చైతన్యంలో మునిగి, ధ్యానించుకుంటూ నిశ్చలంగా రెండు మూడు రోజులు పడుకొని ఉండిపోయాను. తర్వాత నాకు మంచిస్నేహితుడైన ఒక జపానీయుడు వచ్చి "అరె, నీవు జబ్బుపడ్డావా? నేననుకున్నది నిజమే అయిందన్న మాట. ఈ మధ్య రెండు మూడ్రోజులబట్టి ఎవ్వరికీ ఫ్లూ జ్వరం రాలేదు. ఇంతకు ముందు వ్యాధి వచ్చిన వారిక్క్యూడా నివారణ జరిగింది. ఎవ్వరూ మృతి చెందలేదు కూడా. వ్యాధి పూర్తిగ అదుపులోకి వచ్చింది. దాని పని అయిపోయింది". జరిగిందంతా అప్పుడు నేను అతనికి వివరించాను. ఆయన అందరికీ చెప్పాడు. దాని మీద పత్రికల్లో వార్తలు కూడా రాశారు.

మందులకంటే వెయ్యిరెట్లు మేలు

చూశారా! మందు పొట్లాలకంటే చైతన్యం ఎంత శక్తివంతమైందో. అప్పటి సంగతి ఎంత ప్రమాదమైనదో కదా! కొన్ని గ్రామాలకు గ్రామాలే తుడిచిపెట్టుకొని పోయాయంటే ఊహించగలరా? వందమంది జనాభా మాత్రమున్న ఒక గ్రామంలో ఒకతనికి ఉత్తరం ఇవ్వడానికి పోస్ట్‌బంట్రోతు వెళ్ళటం తటస్థించింది. (ఎవరికైనా ఉత్తరం వస్తే మాత్రమే పోస్ట్‌బంట్రోతు ఆ గ్రామానికి వెడతాడు) అతను వెళ్ళేసరికి ఊరంతా దట్టంగా

మంచుతో కప్పబడిపోయింది. అంటే అక్కడి వాళ్ళంతా ముందే మరణించటంవల్ల మంచునెవ్వరూ తొలగించలేదన్న మాట. ఆ ఫ్లూ తీవ్రత అటువంటిది. అయితే టోక్యో ఒక మహానగరం కావటం వల్ల అటువంటి పరిస్థితి రాలేదు. ఏమైతేనేమి చివరికి ఫ్లూ వ్యాధి కథ అలా ముగిసింది.

అనువాదం: ఎ. ప్రభావతి, ఎ.వి.ఆర్.శాస్త్రి

టాల్‌స్టాయ్ కుమారుని సిద్ధాంతం

ప్రపంచశాంతి కోసం అనేకమంది అనేక మార్గాలను అన్వేషిస్తూ ఉంటారు. ఈ ప్రయత్నం ఒక్కొక్కప్పుడు వెర్రితలలు వేస్తుంది. వైవిధ్యం సృష్టియొక్క లక్షణమనే సంగతి మరచిపోయి "అందరూ నాలాగే ఆలోచించాలి, నాలాగే ప్రవర్తించాలి, నాలాగే..." అనే విచిత్రవాదన ఒకటున్నది.

– సంపాదకుడు

వైవిధ్యమే సృష్టి లక్షణము

ఈ ప్రపంచమంతా దేవదేవుని సంక్లిష్ట బాహుళ్యానికి ఒక బాహ్యప్రకటన మాత్రమే అనే భావానికి నీవు ఎదిగిన నాడు యీ లోకంలోని ఎన్నో భేదాలు, భిన్నత్వాలు ఎంతో ఆవశ్యకమని గుర్తిస్తావు. అందరూ నీ లాగుననే యోచించాలి, స్పందించాలి అనే నీ వూహ ఆ క్షణాన ఎంత అసాధ్యమో, అసంగతమో నీకు స్పష్టంగా అవగతమవుతుంది.

సత్యమనగా ఒకే మూసలో పోయటం కాదు

ప్రతి మనిషికి తనదైన ఆలోచనా విధానం, ప్రతిస్పందనా వుంటాయి గదా – మరి అందరూ నీలాగే ఆలోచించాలి, నీలాగే పనులు చేయాలనే కోరిక నీకెందుకు? నీవు నమ్మిన సత్యం, యితరులు నమ్మిన సత్యంకన్న విశిష్టమైనదనే ఒప్పుకుందాం. అసలు యీ "సత్యమ"

నే పదానికేమైనా అర్థం వున్నదా? ఒక దృక్కోణంలోంచి చూస్తే అందరి నమ్మకాలు సత్యాలే, అన్నీ పాక్షికాలే. కాని అన్నీ సత్యాలే, ఎందుకంటే, అన్నీ ఒకే సత్యంలోని పాక్షికభాగాలు కనుక. మరొక విషయమేమంటే నీవు ఏ క్షణాన నీవు నమ్మిన సత్యం యితరులు నమ్మిన సత్యంకన్న విశిష్టమైనదని తలుస్తావో, ఆ క్షణాన నీవు సత్యదూరమవడం ఆరంభమవుతుంది.

అసలు అందరకూ నీవలెనే ఆలోచింపజేయాలనే కోరిక, అటువంటి ప్రయత్నం చేసే అలవాటు నాకెంతో విచిత్రంగా అగుపిస్తాయి. దీనిని నేను "ప్రచారధోరణి" అంటాను. అది యిక్కడితో ఆగదు, చాలా దూరం పోతుంది. నీ ఆలోచనాధోరణిలో మరొక మెట్టు పైకెక్కి యీ లోకమంతా నీలాగే పనులు చేయాలని, నీ వలెనే స్పందించాలని కోరుకుంటావు. నిజానికి అలాంటిదే జరిగితే, వైవిధ్యం లేని యీ లోకమంతా ఒక దుస్సహ పేలవత్వంతో నిండిపోతుంది.

అందరూ ఒకే భాష మాట్లాడాలట

నేను జపాన్‌లో టాల్‌స్టాయి కుమారుడుని కలిసాను. అప్పుడతను విశ్వ మానవ ఐక్యత, కళ్యాణాల కోసం, ప్రపంచ పర్యటనకు సన్నద్ధుడై వున్నాడు. అతని పరిష్కారం గూడ బహు సరళమైనదే. లోకంలోని మానవులందరూ – ఒకే వేషభాషలతో, ఒకే విధమైన ఆహారపానాదులతో, ఏకమార్గాన నడువవలె. నేనిదేమి తమాషాకి అనే మాట కాదు. ఇది సరిగ్గా ఆయన అన్న మాట.

నేనాయనను టోక్యోలో కలిసాను. ఆయనేమన్నారంటే – "అలా ఏకమార్గాన నడిచిన ప్రపంచప్రజలందరు ఒకరినొకరు అర్థం చేసికొని సుఖసంతోషాలతో హాయిగా వుంటారు. పోట్లాటలు, విభేదాలు అంతమయి శాంతియుతంగా వుంటారు". అటువంటి పరిస్థితి ఎంత అసాధ్యమో, అసంగతమో ఆయనకెలా నచ్చచెప్పాలో నాకాక్షణాన తెలియలేదు. ఆ ధ్యేయంతో ఆయన ప్రపంచ పర్యటనకు బయల్దేరాడు. ఆయనను ఎవరైనా 'మీ పేరేమిటి?' అని అడిగితే 'టాల్‌స్టాయి' అని చెప్తాడు. "ఓ మీకు

తెలియదూ – టాల్‌స్టాయ్ – ఓహ్” అనుకుంటారు ప్రపంచ ప్రజలు. కొందరికైతే అసలు టాల్‌స్టాయ్ మరణించినట్లు తెలియనే తెలియదు. వారనుకుంటారు – “ఓహ్! ఎంత అదృష్టం! ఇప్పుడాయన చెప్పే ఓ విశిష్టమైన విషయాన్ని వినబోతున్నాం” అని భావిస్తారు. అదిగో, అప్పుడు ఆయన తను నమ్మిన సిద్ధాంతాన్ని వివరిస్తారు!

ఇది ఒక విధంగ ఒక విచిత్రభావాన్ని ఉత్ప్రేక్షించడమే ననుకోండి.

అయితే నేను మీకొక విషయం మటుకు ఖచ్చితంగ చెప్పగలను. ఏదో ఒకనాడు మీ జీవితాన ఒక క్షణం వస్తుంది. ఆ క్షణాన – మీరు నమ్మిన సత్యాలను యితరులపై రుద్ది వారిని నమ్మింపజూసే మీ ప్రయత్నాలన్నీ – మీకే అసంగతంగ అర్థరహితంగ కన్పట్టి తీరుతాయి.

అనువాదం: ఎస్. పూర్ణచంద్రరావు

శ్రీమాత మహాలక్ష్మి దర్శనము

(జపాన్‌లో ఉన్నప్పుడు రవీంద్రనాథ్ ఠాకూర్‌తోనూ, ఇంకా కొంతమందితోనూ శ్రీమాత కలిసి ఉన్న ఫోటోను శ్రీఅరవిందులకు చూపుతూ ఆమె ఇలా చెప్పారు)

ఈమె మహాలక్ష్మి – మధురం, మృదులం, ప్రేమాన్వితం, సులలితం, సుమనోహరం, సామరస్యభరితం – ఈమెను మళ్ళీ దర్శించాలనీ, మళ్ళీ కలుసుకోవాలనీ ఉంది.

18 డిసెంబరు 1944

*

1919 వ సంవత్సరములో రవీంద్రనాథ్ ఠాకూర్ జపాన్ వెళ్ళినప్పుడు శ్రీమాతను కలుసుకున్నారు. అక్కడ వారిద్దరూ ఒకే హోటల్‌లో ఉన్నారు కూడా. శ్రీమాత మూర్తిత్వాన్ని బాగా అర్థం చేసుకున్న ఆ కవీంద్రుడు శాంతినికేతన్‌కు వచ్చి దాన్ని నిర్వ

Rabindranath Tagore and the Mother in Japan

హించి తీర్చిదిద్దమని ఆమెను అభ్యర్థించారు. అయితే శ్రీమాత అది అంగీకరించలేకపోయారు. భారతదేశమే తన కార్యరంగమని ఆమెకు తెలిసినప్పటికీ తన చోటు వేరేచోట ఉండటంవల్ల అలా చేశారు.

శాంతినికేతన్‌లోకి రవీంద్రసదనమనే మ్యూజియంలో జపాన్‌లో టోక్యో నగరంలో శ్రీమాత, రవీంద్రనాథ్ ఠాకూర్, తదితరులు ఉన్న గ్రూప్ ఫొటో నేటికీ భద్రంగా ఉంది. అప్పట్లో విశ్వకవీంద్రులు తాను ఉపయోగిస్తున్న టైప్‌రైటర్‌ను శ్రీమాతకు బహూకరించగా దాన్నొక జ్ఞాపికగా ఆశ్రమంలో ఇప్పటికీ భద్రంగా దాచిపెట్టారు.

అనువాదం: ఎ. ప్రభావతి, ఎ.వి.ఆర్.శాస్త్రి

ఎవరైనా పొట్టతో ఆలోచించగలరా?

ఎందుకాలోచించలేరు? అటువంటి వాళ్లు ఉన్నారు కూడా. మనిషి ఆలోచనలకు ఒక్క మెదడే అక్కరలేదు. నీ శరీరంలోని ఏ భాగమైనాకూడా దానికి పనికివస్తుంది. నీ ధ్యానాన్ని ఎక్కడ కేంద్రీకరిస్తే అక్కడ అది జరుగుతుంది. నీ ఆలోచన క్రియాశీలమౌతుంది. ఫలిస్తుంది. — సంపాదకుడు

తలనొప్పికి మందు

నేను 'జపాన్' లో ఉన్నప్పుడు ఒక గుంపును కూడగట్టుకొనిన మనిషిని కలిసేను. వారందరూ సాధన కొరకు గుమికూడిన వారుగా చెప్పలేము. కాని ఒక విధమైన శిక్షణకొరకు కలసినవారు. వారి నాయకునికి ఒక ప్రత్యేక సిద్ధాంతమున్నది. ఆ సిద్ధాంతాన్ని అమలుచేయుటకే అతడీ గుంపును చేరదీసినాడు. మనిషి తన శరీరములోని ఏ అంగముతోనైనా ఆలోచించవచ్చును. ఆ భాగము మీద ఏకాగ్రత నిలుపుతే అక్కడ నుండే ఆలోచన పుట్టుకొస్తుందని అతని సిద్ధాంతము. అంటే తలతోనే ఆలోచించనక్కరలేదు,

ఛాతితో కూడా ఆలోచించవచ్చు అని అర్థము. అతను ఇక్కడ (శ్రీమాత తన పొట్టను చూపుతూ) పొట్టతో ఆలోచించవచ్చు – అంటాడు. అతను పొట్ట "ప్రాణ"స్థానము, అంటే ప్రాణికశక్తి అంటాడు. అతడు, వచ్చీరాని సంస్కృతం మాటలు ప్రయోగిస్తాడు. సరే దానిమాటకేమి? కాని అతనికి తన సిద్ధాంతంమీద పూర్తి నమ్మకం ఉన్నది. మంచివాడు. మానవుని కష్టాలకు మూలం వారు తలతో ఆలోచించడమే – దీనివల్ల తీవ్రమైన తలనొప్పి వస్తుందని, మానసిక నైర్మల్యం నశిస్తుందని అతని వాదన. అలాకాక ఇక్కడ (పొట్టను చూపుతూ) నుండి ఆలోచించడం నేర్చుకుంటే, శక్తి, బలము, స్థిరత్వము వస్తాయని అంటాడు. ఇంకా అతడు తన మానసికశక్తిని ఖచ్చితంగా ఇక్కడకు (పొట్టవైపు సూచిస్తూ) దించగల సమర్థుడైనాడు. మానసిక క్రియాశీలత అతనికి అక్కడే పుట్టేది – మెదడులో కాదు. విపరీతమైన తలనొప్పితో బాధపడే వారిని కొన్ని వందలమందికి బాధ నివారించేడు.

కడుపులో ఆలోచనలు

నేను కూడా, ఆ విధానాన్ని ప్రయత్నించేను. అది చాల సులభం – ఎందుచేతనంటే, మానసికశక్తి, మెదడుతో ముడిపడి లేదు. అది స్వతంత్రమైనది. ఈ విషయం మీకు ఒక క్షణం క్రిందట చెప్పేను. మనకు మెదడు ఉపయోగించడం అలవరచుకున్నాము – కాని మానసికశక్తిని ఏ భాగంనుంచి అయినా, ఏకాగ్రతతో సాధించవచ్చు. ఏకాగ్రతవల్ల అక్కడనుండే ఆలోచనాశక్తి వస్తున్నట్లు భావించబడుతుంది – బొడ్డు దగ్గర మానసికశక్తి కేంద్రీకరించి, అక్కడనుండే ఆలోచనవస్తున్నట్లు భావించవచ్చు.

గొప్పవాళ్ల లక్షణాలు

"గొప్ప" శక్తిమంతులకు పెద్ద బొజ్జ ఉంటుంది మీరు గమనించలేదా అని అడుగుతాడు. (శ్రీమాత నవ్వుతూ) ఇంకా "వారి శక్తిని అక్కడ కేంద్రీకరిస్తారు కనుక వారికి పెద్ద పొట్టలు ఉంటాయి" అని అంటాడు. "వీరు నిటారుగా నిలబడి, తల నిటారుగా అంటే ఇలా కాదు (శ్రీమాత తలను ముందుకు వంచి) ఇలాగ కాదు శ్రీమాత తలను కుడికి వంచి) ఇలాగ కూడా కాదు (తలను ఎడమకు

వాల్చి (శ్రీమాత చూపుతూ) ఇలాగ నిటారుగా తలవుంచి, తమ శక్తినంతా పొట్టపై కేంద్రీకరిస్తారు (పొట్టవైపు చూపుతూ) కనుక వారు చాలా శక్తిమంతులు అవుతారు". అతను ఎప్పుడూ నెపోలియన్ గూర్చే చెబుతాడు. "చూడండి నెపోలియన్" (శ్రీమాత నెపోలియన్‌కు పెద్ద బొజ్జ ఉన్నట్లుగా చూపుతారు) శ్రీరబీంద్రనాథ్ టాగూరు, జపాన్‌లో నున్నప్పుడు, ఈయనను కలిసాను. ఆ విషయం నాకు చెబుతూ "టాగూరును చూచారా, అతను ఎంత నిటారుగా నిలబడతాడో ఇలాగ? మరి టాగూరుకు పెద్దబొజ్జ లేదే" అని నేను అడిగేను. అతను "వస్తుంది, వస్తుంది" అన్నాడు (శ్రీమాత నవ్వుతూ)

ఆలోచనలను కడుపులోకి దింపుట

అతని శిక్షణా కేంద్రంలో వందల మంది ఉండేవారు. వారందరూ తమ మోకాళ్ళమీద కూర్చొనేవారు (జపాన్ పద్ధతిలో). అతను కఱ్ఱతో టేబులును తట్టేవాడు. ప్రతి ఒక్కరూ వారి మానసికశక్తిని పొట్ట లోనికి దించేవారు. ఈ విధంగా సుమారు అరగంట అభ్యాసం చేసేవారు. అతను రెండవ సారి టేబిలును తట్టేవాడు. అందరూ మానసికశక్తిని విడిచి, మాటలలో పడేవారు. జపాన్‌వారు మాట్లాడుతారు. కాని, ఎక్కువగా కాదు.

అనువాదం: రంగనాథ ఆత్రేయ

మానసికశక్తి, మెదడుతో ముడిపడి లేదు. అది స్వతంత్రమైనది.

శ్రీమాత

The Mother in Japan

మొక్కలతో సంభాషణ

మనిషి తన పరిసరములలోని వస్తువులతో సానుభూతితో ప్రవర్తించాలి. మొక్కలను పెంచేటప్పుడు వాటిని ప్రేమతో పోషిస్తే అవి కూడా అనుకూలంగా స్పందిస్తాయి. నిన్ను పల కరిస్తాయి, పులకరింపజేస్తాయి. నువ్వు వాటిని సక్రమంగా ఉప యోగించినట్లయితే అవి కూడా నీతో సహకరిస్తాయి.

– సంపాదకుడు

ప్రశ్న: కోడిగ్రుడ్డును తినినప్పుడు దానిలోని కోడిపిల్లను తినినట్లు కాదా?

జవాబు: అది ఇంకా ఏర్పడలేదు. గ్రుడ్డును తినేటప్పుడు ఇంకా పిండమేర్పడని తాజాగుడ్డును తింటే బాగుంటుంది.

ప్రశ్న: మధుమయీ, గ్రుడ్డులోని పిల్లయొక్క బాధ (దానిని తినే టప్పుడు) మనమీద సోకితే, మరి "బీట్‌రూట్, కేరట్" ల సంగతి ఏమిటి?

జవాబు: సరే కోడిపిల్ల చేతనాస్థాయి బీట్‌రూట్, కేరట్‌లకన్నా ఎక్కువే కదా. (నవ్వుతూ) ఈ విషయంలో నా అనుభవం చెబుతా విను. "టోక్యో"లో నాకు ఒక కూరగాయల తోట ఉండేది. అది చాలా పెద్ద తోట. నేనే స్వయంగా, కూరగాయలు పండించేదానిని. రోజూ ఉదయాన్నే నీరు పెట్టి, వాటి రక్షణ చేసి, అన్నింటిని చూస్తూ తోట చుట్టూ తిరిగేదానిని. ఆ తిరుగుతున్నప్పుడు తిన డానికి పనికివచ్చే కూరలకొరకు గాలించేదానిని. వాటి ప్రక్క చూడగానే కొన్ని కూరలు, "వద్దు. వద్దు, నన్ను వద్దు" అనేవి. మరికొన్ని రమ్మని పిలిచేవి. దూరంగానే వాటిని చూస్తే అవి, "నన్ను తీసుకోండి, నన్ను తీసుకోండి అనేవి". అందుచేత నా పని సులభమయింది. "తీసుకోమన్న" వాటిని తీసేది, "వద్దన్న" వాటిని విడిచిపెట్టేది. నా మొక్కలను చాలా గారాబంగా పెంచి, ప్రేమించేదానిని. వాటికి నీరు పోస్తున్నప్పుడూ, సంరక్షణ చేస్తు

న్నప్పుడూ, వాటిలోనికి ఎక్కువగా, చాలా ఎక్కువగా చైతన్యం ప్రవేశపెట్టేదానిని. కనుక వాటికి ప్రత్యేక చైతన్యం ఏర్పడిందని నా భావన.

"ఫ్రాన్సు" లో కూడా ఇలాగే జరిగింది. దక్షిణఫ్రాన్సులో నా తోటలో బటానీ, ముల్లంగి, కేరట్ పండించేదానిని. అక్కడ కూడా, కొన్ని "వద్దు, వద్దు" అనేవి.

ప్రశ్న: అవి ఎందుకలాగ అంటాయి మధుమయీ?

జవాబు: అవి ఎందుకలా అంటాయో తెలుసుకొనేందుకు ప్రయత్నించేను. ఫలితం ఎప్పుడూ ఒకే విధంగా లేదు. ఒక్కొక్కప్పుడు, ఆ మొక్క తినుటకు పనికిరానిది; మంచిదికాదు, కోరకబడనిది, చేదుకలదిగా ఉండేది. ఒక్కొక్కప్పుడు ఇంకా పక్వానికి రానిదిగా ఉండేది. ఒకటి రెండు రోజుల తరువాత వాటంతట అవే "తీసుకోండి, నన్ను తీసుకోండి" అనేవి (నవ్వుతూ శ్రీమాత).

*

ఈ భూమ్మీద ఎన్ని రకాల మొక్కలు పెరుగుతున్నవో ఎవరూ చెప్పలేరు. తెలుసుకొననూ లేరు. అయినా వాడుకచేస్తున్న మొక్కల జాబితా తయారుచేస్తే, మనుషులకు తెలిసినవి చాలా తక్కువ. నేను జపాన్‌లో ఉన్నప్పుడు వారు, "యూరోపియనులు సుమారు మూడువందలయాభైరకాల మొక్కలనే వినియోగిస్తారు, కాని మేము ఆరువందలకుపైగా ఉపయోగిస్తాం" మని అనేవారు. ఈ తేడా తక్కువ ఏమీ కాదు. వారు "ప్రకృతి అనంతమైన సంపదని యిస్తున్నది – దానిని మీరు నిరుపయోగం చేస్తున్నారు" అని అనేవారు.

అనువాదం: రంగనాథ ఆత్రేయ

భగవంతునితో ముచ్చట్లు

(శ్రీమాత డైరీ పేజీలు)

[1]

డిసెంబరు 5, 1916

[మహాప్రభూ]

'నేను' అనే భావమును పూర్తిగా కరగించి వేసితివి. సర్వమునందు నేనే యున్నాననియు, అంతకంటే కొట్టవచ్చినట్లుగా సర్వము నాయందే వసించియున్న అనుభూతియు నీవు నా కను గ్రహించితివి. ఈ సమాధిస్థితిలో, ఈ మహాచైతన్యంలో మునిగి పోయిన నా మనస్సు వెలుపలకు వచ్చుటకు వీలుకాకుండెను.

(అప్పుడు కలిగిన అనుభూతి)

పరాచైతన్యంతో తాదాత్మ్యం చెందిన ఆ నిశ్శబ్దంలోంచి "నీ దృష్టిని భువి వైపుకు మరల్చుము" అనే ఆదేశం వినబడింది. చైతన్యం సర్వభూతాత్మకమైనది. "నువ్వు ఏకేశ్వరుడిని దర్శించిన ప్రతివస్తువులోనూ, మనిషిలోనూ కూడ ఆ చైతన్యము జాగృతమైంది చూడు...."

జపాన్‌లో అదొక వీధి. రంగురంగులతో, ప్రకాశవంతమైన దీపాలతో ఆకర్షణీయంగా అలంకృతమై వుంది. క్రమంగా వీధి నిండా చైతన్యం కదలాడగా, అన్ని వస్తువుల్లోను, అందరిలోనూ స్పష్టమయ్యే భగవత్తత్త్వం దర్శనమైంది. అక్కడ పల్చని గోడలు గల ఇళ్ళున్నాయి. అందులో ఒకటి పారదర్శకమైంది. బంగారు వర్ణమూ, ప్రకాశవంతమూ అయిన రంగుల్తో అల్లికచేయబడిన దివ్యమైన నీలవూదారంగుగల దుస్తులతో ఉన్నతాసనంపై ఆసీనురాలైన ఒక స్త్రీ స్పష్టంగా కనిపించింది. ఆమె చాలా అందంగా ఉంది; వయస్సు సుమారు ముప్పైఅయిదు నలభై మధ్య కావచ్చు. ఆవిడ జపాన్‌దేశపు మూడు తీగల కమానుతో ఒక వాయిద్యం

వాయిస్తూంది. పాదాలవద్ద చిన్న పసిపాప ఉంది. ఆ స్త్రీలో కూడ దైవత్వం స్పష్టంగా కనిపించింది.

[2]

ఏప్రిల్ 1, 1917

మిరుమిట్లు గొల్పే ప్రకృతి దృశ్యాన్ని, పచ్చని చెట్లను, ఆకాశాన్ని కొలుస్తున్నాయా అన్నట్లున్న ఏకాంతమార్గాలను – మూగబోయి నీకై నిరీక్షించే నా ఆత్మకు సందర్శింపజేశావు.

ఓయీ! నా కర్తవ్యమేమిటో నీవు చెప్పనే లేదే! ఆ విషయాన్ని నా నుంచి అంతగా మరుగుపరచాలా?

అన్నివైపులా చెర్రీచెట్లను మరోసారి సందర్శిస్తున్నాను. భగవంతుడా! ఆ పుష్పాలలో ఏదో ఇంద్రజాలశక్తిని నిక్షేపించావు! అవన్ని నీ ఏకైక సన్నిధినే చాటుతున్నాయి! నీ దివ్యదరహాస రేఖల్ని కొనితెస్తున్నాయి!

నా శరీరం నిశ్చలంగా ఉంది. నా ఆత్మ వికసిస్తోంది. ఓ భగవాన్! ఈ పుష్పభరిత వృక్షాలలో ఏదో చిత్రమైన మహిమను నిక్షేపించావు.

ఓ జపాన్! నీకు నేడు పండుగదినము. నీ సౌహార్ద్రానికి అభివ్యక్తి. ఇది నీ పవిత్రమైన ప్రసాదం! నీ విశ్వాసానికి హామీ! ఆకాశానికి దర్పణం.

దేవదారు వృక్షాలతో అలరారే పర్వతాలతో, చక్కగా దుక్కి చేయబడ్డ లోయలతో నిండిన దివ్యమూ, గంభీరము అయిన దేశాన్ని చూస్తున్నాను. ఈ చిట్టి చైనా గులాబీలు రేపటి బంగారు భవిష్యత్తుకు వాగ్దానాలా?

[3]

ఏప్రిల్ 7, 1917

ప్రగాఢమైన ధ్యానము నన్ను అంతర్ముఖుణ్ణి చేసి సమాధి దగ్గరకు తీసుకుపోయింది. ఒకే ఒక చెర్రీ కుసుమముతో నేను తాదాత్మ్యం చెందుతున్నట్లు గ్రహించాను. తద్వారా అన్ని చెర్రీ కుసుమాలతోను ఐక్యమైపోయాను. ఒక నీలిమ శక్తిప్రవాహము ననుసరించి ఆశ్చర్యంగా నేనే చెర్రీ వృక్షమైపోయాను. తన కొమ్మలను ఆకాశంలోకి జాపి ప్రార్థిస్తున్న ఆ చెట్టుతో నేను తాదాత్మ్యం చెందాను. అప్పుడు నాకీ క్రింది మాటలు వినిపించాయి!

"ఈ విధంగా నీవు చెర్రీ వృక్షాల ఆత్మతో తాదాత్మ్యం చెందావు; ఇది స్వర్గానికి పుష్పముల ద్వారా చేసే ప్రార్థనని గ్రహించుము"

దీన్ని నేను రాసిన తర్వాత అదంతా నామరూపాలు లేకుండా పోయింది. అయితే ఇప్పుడు చెర్రీ వృక్షపు రక్తం నా నరాల్లో ప్రవహిస్తూంది. చెప్పలేనంత ప్రశాంతి, శక్తీ నన్ను ఆవహించాయి. మానవశరీరానికీ, ఆ వృక్షశరీరానికీ తేడా ఏమిటి? వాస్తవానికి ఏమీ లేదు. ఆ రెండింటికీ జీవంపోసే చైతన్య మొక్కటే. అప్పుడు చెర్రి వృక్షం నా చెవిలో గుసగుసలాడింది. [1]వసంతకాలంలోని రోగాలను కుదిర్చే శక్తి ఒక్క చెర్రీబ్లాసమ్‌కే వుంది.

---

[1] ఫిబ్రవరి 11, 1936 న ఒక యువకిశోరం శ్రీమాత నడిగాడు "వసంత కాలంలోని రోగాలను కుదిర్చే శక్తి ఒక్క చెర్రీబ్లాసమ్‌లోనే వుంది" దీని అర్థమేమిటి?

శ్రీమాత సమాధానము:

ముఖ్యంగా వసంతంలో ప్రజలలో కురుపులు, రక్తదోషము మొదలైన అస్వస్థలు కలుగుతాయి. వీటిని చెర్రీబ్లాసమ్‌తో తయారుచేసిన 'టీ' తో జపాన్ వారు నయం చేస్తారు. అయితే 1919 లో నేను చెర్రీ చెట్టుతో మాట్లాడినప్పుడు నాకీ సంగతి తెలియదు.

[4]

ఏప్రిల్ 28, 1917

మిరుమిట్లు గొలిపే కాంతితో రాత్రి దర్శన మిచ్చిన మహా ప్రభూ! నీ శక్తిని ఏమని వర్ణింతును? ఒక్క క్షణంలో నన్ను పరిశుద్ధమూ, ప్రకాశమానమూ పారదర్శకమూ, జాగృతమూ నీవు తప్ప ఎవరు చేయగలరు? చివరి మాలిన్యముల నుంచి విముక్తిని, చివరి బంధనాలనుంచి స్వేచ్ఛను ప్రసాదించగలవు. రాత్రి నీవు నాలో ప్రవేశించి, నన్నాక్రమించి అటుల చేయలేదా? ఎందుకంటే నాలో ఇప్పుడు మానవాతీతమైన శక్తి, అపారప్రశాంతత సమకూర్చబడినవి ఈ ఉన్నతస్థాయి నుంచి పతనం గాకుండా రక్షించుము నా గురువు, దైవమూ అయిన నీవు, ఆ ప్రశాంతి కేవలం నా అంతరంగంలోనే కాకుండా హృదయంలోని మారుమూలల్లోను, బాహిరమైన ప్రతి చర్యలోను కూడ శాశ్వతంగా నన్ను పరిపాలించునట్లనుగ్రహింపుము.

సమస్త ప్రాణికోటిని సంరక్షిస్తున్న ఓ భగవంతుడా! వందనములయ్యా! నీకు వందనములు.

"ఇక్కడ చూడు! పుష్పాలు, ఆశీస్సులున్నాయి! ఇక్కడ భగవత్ప్రేమ దరహాసముంది! అది పక్షపాతరహితము. దాని కందరూ సమానులే ఔదార్యమైన ప్రవాహంతో అందరివైపు ప్రవహిస్తుందే తప్ప, తన అద్భుత బహుమతులను ఎప్పుడూ వెనక్కు తీసుకోదు"

ఆమె హస్తములు పరమానంద ముద్రతో ఈ ప్రపంచంపై పరిశుద్ధ ప్రేమను నిరంతర ధారగా కురిపించెను.

అనువాదం: ఆచార్య ఎస్. గంగప్ప

1920 నాటి శ్రీమాత ఛాయాచిత్రం
(జపాన్‌నుంచి వెళ్ళేముందు పాసుపోర్టు కోసం)

నేను ఏ దేశానికీ, నాగరికతకు, సమాజానికీ, ఏ జాతికి చెందను! ఒక్క భగవంతునికి తప్ప!

నేను ఏ గురువును, ఏ యజమానిని, ఏ చట్టాన్ని, ఏ సాంఘికాచారాలను పాటించను; ఒక్క భగవంతుణ్ణి తప్ప!

భగవంతునికి నా అభీష్టమూ నా జీవితమూ, నా ఆత్మా – సర్వమూ సమర్పించుకొంటిని. భగవంతుడు కోరితే నా రక్తంలోని ప్రతి బొట్టూ ఇవ్వడానికి పరమసంతోషంతో సిద్ధంగా ఉన్నాను. భగవత్సేవలో చేయు ప్రతికార్యమూ పరిపూర్ణానందమే!

జపాన్, ఫిబ్రవరి 1920

అనుబంధం:

జపాన్‌లో శ్రీమాత

(వెదజల్లిన కాంతి కిరణాలు)

1957 సెప్టెంబరులో (శ్రీమాత జపాన్‌ను వదిలిపెట్టిన 37 ఏళ్ళ తరువాత) డా॥ కె.ఆర్. శ్రీనివాస అయ్యంగార్, ప్రొఫెసర్ వి.కె. గోకాక్‌గార్లు P.E.N అంతర్జాతీయ సమావేశాలకోసం జపాన్ వెళ్ళారు. ఆ సందర్భంగా శ్రీమాత స్నేహితులైన డా॥ ఒఖావా, మేడమ్ ఒఖావాలను కలుసుకున్నారు. టోక్యోలో శ్రీమాత వారితో కలిసి ఒక్కే ఇంట్లో ఒక సంవత్సరం గడిపారు. డా॥ అయ్యంగార్, ప్రొ॥ గోకాక్ క్యోటోలో మేడమ్ కొబాయషీని కూడా కలుసు కున్నారు. ఆమె కూడా శ్రీమాత ప్రియతమ స్నేహితురాలు. నిశ్చ లంగా కూర్చొని ధ్యానం చేసే పద్ధతిలో వారు ముగ్గురు నిష్ణా తులు. ఈ రకం ధ్యానంతో వారు అనేకమంది రుగ్మతలు నయం చేశారు. శ్రీఅరవిందులు తమ Evening Talks లో మేడమ్ కొబా యషీ ధ్యానవిధానం గూర్చి ప్రస్తావించారు.

డా॥ కొబాయాషి అనే ఆయన ఒక వైద్యుడు. కేవలం మందులతోటే కాకుండా ధ్యానంతో వ్యాధులకు చికిత్స చేయ వచ్చని కనిపెట్టాడు. ఆ చికిత్సను గురించి శ్రీమాత ఈ విధంగా చెప్పారు

"ఆయన సిద్ధాంతమిది. శరీరంలోని ఏ భాగంలోనైనా రక్తం గడ్డకట్టినప్పుడు ఆ భాగం వ్యాధికి గురౌతుంది. డా॥ కొబా యషి రోగులను తన సరసన కూర్చోపెట్టుకొని ధ్యానం చేయించే వాడు. బుద్ధిని నాభీ కేంద్రంమీద కేంద్రీకరించాలి. పైనుంచి వచ్చిన శక్తిని దోషమున్న చోటుకి ప్రసరింప చేయాలి. అప్పుడా శక్తి గడ్డ కట్టిన రక్తాన్ని కరిగించి వ్యాధిని నయం చేస్తుంది".

డా॥ ఒఖావా, డా॥ కొబాయషీలు ఈ పద్ధతితో వ్యాధు లను నయం చేయడమే కాకుండా అసలు వ్యాధులు రాకుండా కూడా చేసేవారు!

డా॥ అయ్యంగారు, ప్రొ. గోకాక్ వారితో జరిపిన సంభాషణను క్రింద పొందుపరుస్తున్నాము.

[1]

శ్రీమాత గూర్చి మీకేమి తెలుసో చెప్పండి అని మేము ఒఖావాను అడిగాము.

అతని అంధనేత్రాలనుండి ఒక వెలుగు ప్రసరించింది. అతను ఇలా అన్నాడు. శ్రీమాత గూర్చి, ఆసియా తొలి ప్రభాత శుభ దినాలలో మేము అనుభవించిన మహత్తర జీవితం గూర్చి చెప్తా.

భారతీయ తత్వదర్శన సారాన్ని నేను యవ్వనదశలో ఉండగానే నాలో జీర్ణించుకొన్నాను. నవ ఆసియా గూర్చి కలలు కన్నాను. మొదటి ప్రపంచ యుద్ధానికి ముందు నేను శ్రీఅరవిందుల గూర్చి చదివాను. ఆయన చిరునామాకోసం విఫలప్రయత్నం చేశాను. హరప్రసాద్ జపాన్ వచ్చి భారతీయ తత్వశాస్త్రంపై ప్రసంగించారు. ఆ సభకు 50 మంది స్త్రీపురుషులు హాజరయ్యారు. వారిలో ఒక యువతి నాలో ప్రగాఢ ఆలోచనలను రేకెత్తించింది. కారుణ్యం అనండి, ధ్రువనక్షత్రపు కాంతిరేఖ అనండి – ఆమెలోని ఏదో ఒక అజ్ఞాతశక్తి నన్ను ఆమె వైపుకు లాక్కొని వెళ్ళింది. స్వర్గం నుండి ప్రసరించే ఒక సౌరభం ఆమెనుండి ప్రసరించేది. మరపురాని దివ్యస్మృతి పరిమళాల తీయదనం అది. ప్రపంచం కలలు కన్న మహనీయ మహోదయ కాంతిరేఖలు ఆమె కళ్ళల్లో తాండవించడం చూశాను. ఒక సోదరునిగా, ఒక స్నేహితునిగా నేను ఆమెను కలుసుకున్నాను.

ఆమె, ఆమె మిత్రులు నవ ఆసియా గూర్చి, నవప్రపంచం గూర్చి కలలు కన్నారు. బుద్ధుడు జీవించిన వేదభూమిలో అటువంటి కలలు కని దివ్యదర్శన తేజోనివహం చూసిన మహనీయునితో వారు సజీవసంబంధం, సజీవస్పర్శ కలిగి యుండేవారు. ఆయన ఇంకెవరో కాదు – శ్రీఅరవిందులే. ఆ మహాద్రష్ట అనుచరులతో కలిసి పనిచేసిన అదృష్టం నాది. అది విధికృతం!

వారి అలౌకిక కాంతిపుంజాల ఇంద్రజాల వలయంలోనికి నేను ఆకర్షితుడయ్యాను. నాకు తెలియకుండానే స్వర్గం అంచున జీవించాను.

మేము ఒక ఏడాదిపాటు కలిసి జీవించాము. ప్రతి రాత్రి ఒక గంటసేపు మేము ధ్యానంలో గడిపాము. నేను 'Zen' పద్ధతి ననుసరించాను. వారు యోగపథంలో వెళ్ళారు. కాని ఈ రెండూ ఒకే శిఖరానికి చేరాయి.

శ్రీమాత సంకల్పం అజేయం. పర్వతాలనే కదిల్చివేస్తుంది. ఒక ఖడ్గం ఎంత పదునైనదో అంత సునిశితం. ఆమె ప్రజ్ఞాప్రాభవమూ, మార్మిక భావ సంచయమూ సముద్రంకన్నా లోతైనవి. ఆమె మేధాశక్తి ఎంతటి లోతులకైనా వెళ్ళి అన్వేషణ సాగించేది. ఆమె అద్భుత కళాకారిణి. అలౌకిక రామణీయకత ఉట్టిపడే చిత్రాలు వేసేది. ఆమె సంగీత విద్వాంసురాలు. గిటార్‌పై ఆమె వినిపించే సంగీతం నా ఆత్మను పరవశింపచేసేది. ఆమె ఒక సైంటిస్ట్. ఒక నవ స్వర్గాన్ని. ఒక నవ భువనాన్ని. ఒక నవ నక్షత్రమండలాన్ని నిర్మించగల దిట్ట. ఆమె నా ఆత్మ సహోదరి, నా ఆత్మ స్నేహితురాలు. ఆమె గూర్చి నాకు తెలిసింది ఇదే.

మీకు ఆమె దివ్యజనని అని తెలుసు. దివ్యజనని నాకు స్నేహితురాలని, సోదరి అని నాకు తెలుసు. పాశ్చాత్యదుస్తులలో ఆమె చాలా అందంగా వుండేది.

ఆ అగ్నిగుండంలో జీవించిన నేను ఆ అగ్నిజ్వాలల పరిమాణం, ఆ రోచిర్నివహం కొలతలు ఎలా చెప్పగలను?

[2]

మేడమ్ ఒఖావాను అడిగాము:

శ్రీమాత గూర్చి మీకేమి తెలుసో చెప్పండి.

ఆమె ఇలా సమాధానం చెప్పారు:

ఆమె నాకు బాగా తెలుసు. ఆమె ఒక దివ్య ఆత్మస్వరూపం. ఆమె ఫ్రాన్స్ నుండి వచ్చారు. కాని ఆమె నాలాగే జపాన్‌లో పుట్టిన స్త్రీమూర్తి అని నా భావన. ఆమె కొద్దిరోజులే వున్నారు. కాని ఆమెతో జీవించడం నాకెంతో ఆనందం కల్గించింది. ఆమె వెళ్ళిపోగానే నా కన్నులలో హిమరేఖలు ఆవరించాయి.

తల్లిప్రేమ నాకు తెలియదు. కాని సోదరిగా వుండడంలో ఎంత మాధుర్యము వుందో నాకు బాగా తెలుసు.

మీరా ఇక్కడ వుండగా, ఆమెకు మరిన్నిసార్లు భోజనం పంపి వుంటే బాగుండేది. అలా చేసివుంటే నాకింకా ఆనందం కలిగేది. ఆమెను నేను సోదరిగానే ప్రేమించాను. భారతదేశం నుండి ఎవరో ఒకసారి వచ్చారు. మీరాకు కాన్కగా ఇవ్వమని ఒక దీపాన్ని ఆయనకు ఇచ్చాను. అది ఆమెకు ముట్టిందో లేదో నాకు తెలియదు. మీ ద్వారా ఆమెకు ఒక కానుక ఇవ్వాలను కుంటున్నాను. కాని నాకెలా తెలుస్తుంది? అది ఆమెకు చేరుతుం దని నమ్మకమేమిటి? ఆమెను మళ్ళీ కలుసుకున్నప్పుడు నేనే ఆమెకు కానుక ఇవ్వాలనుకుంటున్నాను.

మేడమ్ కోబాయషీని కలుసుకొని ఇలా ప్రశ్నించాము:

శ్రీమాత గూర్చి మీకు తెలిసింది చెప్పండి.

ఆమె ఇలా చెప్పసాగింది:

శ్రీమాత ఎంతో తెలివైనది. కళాకారిణి. మధుర హృదయిని. ఆమె నా చిత్రం గీసింది. దానిని ఇంతవరకు దాచి వుంచాను. బుద్ధుని ప్రాచీన భారతభూమికి చెందిన ఒక గురువును ఆమె ఆరాధించేది. ఆయన వాణి రేపటి ప్రవచనం కాగలదని, అది మరో ఉషోదయ వేదగానం కాగలదని ఆమె విశ్వసించేది. ఆయన్ని గూర్చి మాట్లాడుతుంటే ఆమె కన్నులు కొత్త ఆనం దంతో, కొంగ్రొత్త కాంతితో మెరిసేవి. నా గురువు ఒఖాటా ధ్యానము యొక్క ఇంద్రజాలాన్ని గురించి నాకు నేర్పేడు. వైద్యు డైన నా భర్త కూడ ఆపరేషన్లు చేయడం మానేశాడు. దాని బదులు నాభికేంద్రం మీద ధ్యానమును కేంద్రీకరించి ఆరోగ్య మును పొందవచ్చని సలహా ఇచ్చాడు.

మీ మదర్ నన్ను కూడ కూర్చోపెట్టుకొని కలసి ధ్యానం చేసేవారు. అంతరంగిక అగాధాలను శోధించేవారు. మా ఇద్దరికి కనపడిన దృశ్యములు, కలిగిన అనుభూతులు ఒకటేనని ఆమె నిరూపించారు.

నాకామె అంటే ఎంతో ఇష్టం. 'నర' అనే ఊళ్లో 'కసుగా' దేవాలయంలో విస్టేరియా పువ్వులను చూసేవా? వాటి పేరు 'హుజీ'. మదర్‌కి ఆ పూలంటే ఎంతో ఇష్టం. తనకి 'హూచికో' అనే జపాన్ పేరును పెట్టుకుందామనుకుంది. నా పేరు 'నొబూకో', 'నొబూ' అంటే నమ్మకం.

ప్రతి మనిషి కలలు కంటాడు. కాని ఏదో ప్రమాదం జరిగి ఆ కలలు విచ్ఛిన్నం అయిపోతాయి. అతని జీవితం ఎడారి బ్రతుకైపోతుంది. ఒకసారి నాకట్లాగే జరిగింది.

నా నేస్తం (మదర్) క్యోటో వదిలి వెళ్లిపోయింది. రెండేళ్ల తరువాత నా గురువు చనిపోయాడు. కొన్నేళ్ల తరువాత నా భర్త

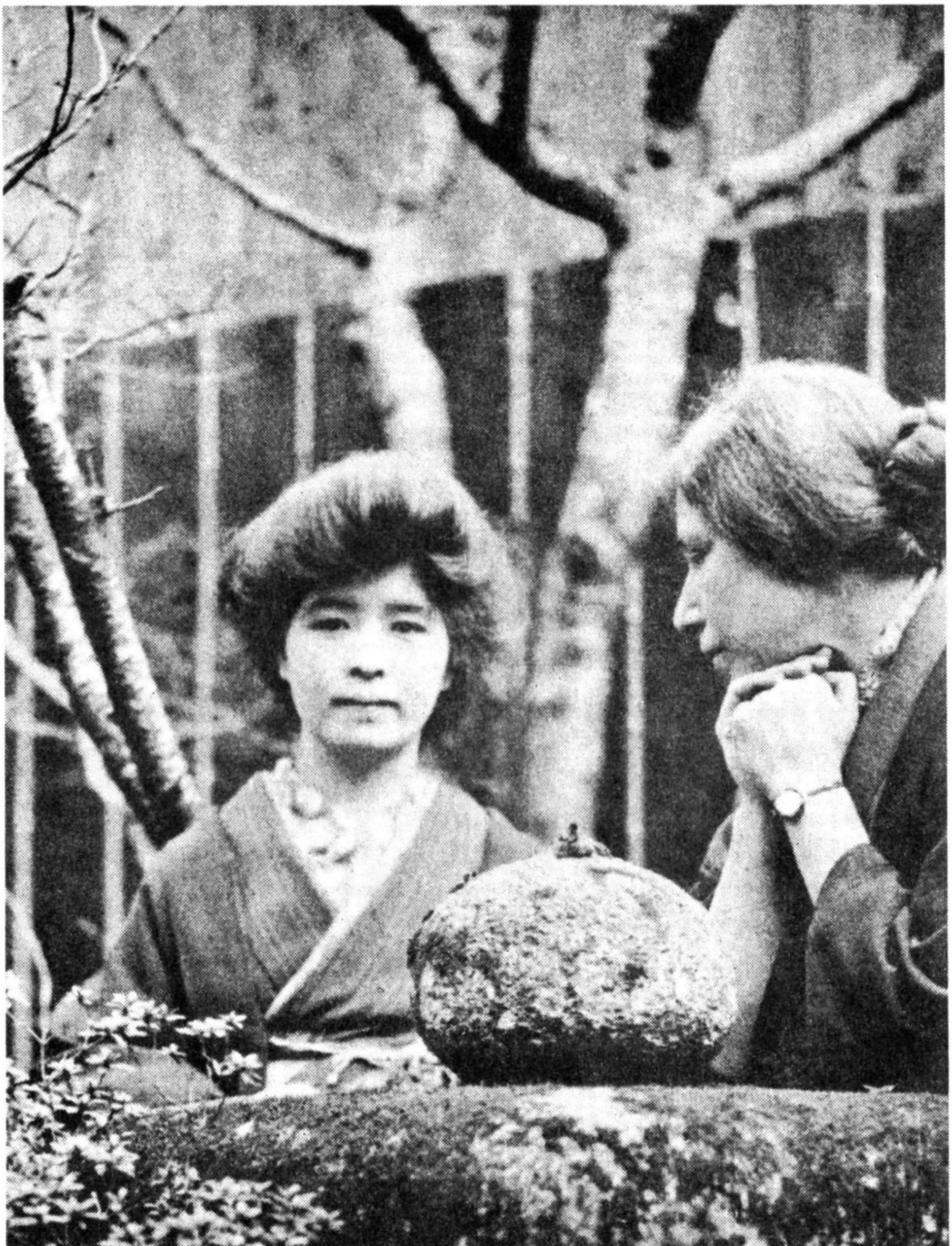
కూడ మరణించాడు. మాకు పిల్లలు లేరు. నేను ఒంటిరిదాన్నై పోయాను.

మా తల్లితండ్రులు టోక్యోలో నన్ను వాళ్లతో ఉండమని చెప్పారు. Still-sitting group అనే ఒక ఉద్యమాన్ని నా గురువు, నా భర్త కలిసి నడిపేవారు. నన్ను క్యోటో వెళ్లి ఆ సంస్థను నడుపమని వాళ్లు పట్టు పట్టేరు.

క్యోటో నా స్వంత ఊరు. నా జీవితము, బాధ్యతలు, నా పని అన్ని అక్కడే వున్నాయి. వివిధ మార్గముల వారందరిని చేరతీసాను. వారు మా సమావేశాలకు వచ్చి Still-sitting నేర్చుకుండేవారు. మేము వారం వారం కలసుకుండేవారం. ఒక మాస పత్రికను నడిపించితిమి. వార్షికోత్సవములు జరుపుకున్నాము. మా ఉద్యమము దేశమంతటా వ్యాపించింది. ఈ విద్యను 5 వేల మంది నేర్చుకున్నారు కాని ప్రతి సంస్థకు ఏవో కష్టాలు వస్తయి కదా. మాకు కూడ అంతే అయింది. రెండో ప్రపంచయుద్ధం వచ్చింది. కేంద్రములు తగ్గిపోయాయి. పత్రిక మూతపడింది. మా నాన్న టోక్యో మీద బాంబులు పడి చనిపోయాడు. మా అమ్మను నా దగ్గరకు తెచ్చిపెట్టుకున్నాను. యుద్ధమంతమై పోయాక మళ్లీ పత్రికను మొదలుపెట్టాను. మా కేంద్రములు కూడ మళ్లీ వస్తున్నాయి. నా 37 ఏళ్లు శ్రమ వృథా కాలేదు. కొంతమంది స్నేహితులు నన్ను ఇంగ్లండ్ వెళ్లి అక్కడ మానసికంగా కృంగిపోయిన మనుషులను బాగుచేయలని సలహా ఇచ్చారు. ఈ విషయంలో జపాను కూడ అంతే. నేనిక్కడే, నా దేశంలోనే వుండి నా పనిని నిర్వహించాలి కదా!

కొంతమంది పెద్దమనుషులు ఈ Still-sitting – నాభి మీద కేంద్రీకరణవలన ప్రయోజనమేమిటని కొట్టిపారేశారు. కాని దీనిని ఇప్పుడు అమెరికన్లు గుర్తించారు. వారు కూడ Diaphragm పైకి, క్రిందకి కదలికని గురించి మాట్లాడుతున్నారు!

ఆమెను నేను ఎంతగానో ప్రేమించాను. ఒక బౌద్ధారామం వద్దగల పూలంటే ఆమెకు ఎంతో ఇష్టం. తరువాత నా జీవితమంతా దుఃఖమయమైపోయింది. ఆమె నన్ను విడిచి వెళ్ళింది.

Mme. Kobayashi and the Mother, in Japan, 1917

Mme. Kobayashi and the Mother, in Pondicherry, 1960

నేను అందర్నీ కోల్పోయి ఈ విశాల ప్రపంచంలో ఏకాకిగా మిగిలి పోయాను.

శ్రీమాతతోపాటు నేను నిశ్చలంగా కూర్చొని ధ్యానం చేసే దానిని. ప్రపంచయుద్ధం రావడంతో ఈ కేంద్రాల సంఖ్య బాగా తగ్గింది.

ఇండియా రావాలని, పుదుచ్చేరి వెళ్ళాలని నాకెంతో కాంక్షగా వుంది. నా స్నేహితురాలికి (శ్రీమాతకు) ఉత్తరం వ్రాయాలని అనుకొనేదానిని. ఆమె నా లేఖ చదువుతుందా? జవాబిస్తుందా? ఆమె దివ్యజననిగా మారిపోయింది గదా! నాకు తిరిగి వ్రాస్తుందో లేదో తెలియదు.

ఒకవేళ ఆమెను కలుసుకుంటే, నా చేతులు ఆమె చుట్టూ వేసి ఒక్కసారి ఆమెను పెనవేసుకోవాలని ఉంది. మీ ఆశ్రమం అధికారులు ఒప్పుకుంటారా? ఇప్పుడు ఆమె దివ్యజనని కదా!

మీకు ఆమె జనని. నాకు ఎంతో ప్రియమైన స్నేహితురాలు. నా ఆత్మస్నేహమయిని ఈ వింతప్రపంచంలో కలుసుకోవడం నా అదృష్టం. ఒకే కొమ్మపై పూసిన రెండు గులాబీ పువ్వులం మేము. ఆనాటి తీయని పరిమళాలు నా మానస ఏకాంతరాలలో ఇప్పటికీ నిలిచివున్నాయి.

ఆంగ్లమూలం: వి.కె.గొకాక్

అనువాదం: యజ్ఞన్న

స్వప్నములో ఇతర లోకాలను దర్శించుట

ప్రశ్న: ఆ లోకాలను దర్శించటమెలా?

నువ్వు నీ శరీరాన్ని విడిచిపెట్టి బయటకు వెళ్లగలవా? అసలు బయటకు వెళ్ళటమెలాగో నీకు తెలుసా? అంటే కేవలం శాస్త్ర జ్ఞానం కాదు – ప్రత్యక్షంగా నీ శరీరంలోంచి నిష్క్రమించి పోగలవా? ఎప్పుడు కావాలంటె అప్పుడు పోగలవా? నీ భౌతిక కాయాన్ని వదిలేసి సూక్ష్మశరీరంలోకి ప్రవేశించటం, దాన్ని వదిలేసి ఇంకా సూక్ష్మశరీరంలోకి మళ్లీ మళ్లీ అదే విధంగా నువ్వు చెయ్యగలవా? ఎప్పుడైనా చేసేవా?

ప్రశ్న: కలలలో ఇట్లా జరుగుతుంది మదర్.

కలలలోనా – కలలలో నీవెక్కడుండేది నీకు తెలుసా?

కొంచెం తెలుసు మదర్.

కొంచెం తెలుసునా, మంచిది. కలలలో నీ వెక్కడికి వెడతావు?

ప్రశ్న: కొన్ని ప్రాంతాలకు

ఏ ప్రాంతాలు?

ప్రశ్న: ప్రాణిక లోకాలు.

ఓ! ఓ! ప్రాణికలోకంలోకి వెడతావా, సరే. అక్కడ నీకేమైనా అపాయం జరగదు కదా?

ప్రశ్న: తరచు జరుగుతుంది.

అవునా, మరి నువ్వు దాన్ని ఎట్లా తప్పించుకుంటావు?

వెంటనే శరీరంలోకి ప్రవేశిస్తాను.

ఆ లోకాలను గురించి నీకు అంతకంటె ఎక్కువ తెలియదన్న మాట.

కాదు. ఒక్కొక్కప్పుడు ఒక పిలుపు వస్తుంది. వెంటనే శరీరంలోకి ప్రవేశించనవసరం లేదు. కాని ఆ విరామం ఎక్కువసేపు ఉండదు.

ఎక్కువ సేపు ఉండదా, ఆ లోకాలలోకి నీ ఇచ్ఛవచ్చినట్లు వెళ్లి రాగలవా?

రాలేను.

అదివరకు పలుమారులు వెళ్లిన చోటికి మళ్లి వెళ్లగలవా?

వెళ్లలేను మదర్.

అదే చోటుకి మళ్లీ వెళ్లలేవూ?

నా ఇష్టమొచ్చినప్పుడు వెళ్లలేను.

కాని కొంతమంది పిల్లలు మళ్లీ మళ్లీ అదే ప్రదేశానికి వెళ్లి వాళ్ళ కలలను సీరియల్‌గా చూడగలరు. ప్రతి రాత్రి నిద్రలో ఒకే చోటికి వెళ్లి అదే కలను చూడగలరు.

నా చిన్నప్పుడు అలా చేసేవాడిని.

అయ్యో నువ్విప్పుడు చిన్నపిల్లవాడివి కాకపోవటం చాలా దురదృష్టం!

నా కప్పుడు బరువు బాధ్యతలు లేవు.

అయితే మళ్లీ చిన్నపిల్లవాడివలె అయిపోయి అలా చెయ్యి.

ఆ అనుభూతి చాలా తమాషాగానే ఉంటుంది. రాత్రులు గడిపేందుకు మా మంచి పద్ధతిలే. ఒక కథ మొదలౌతుంది. తెల్ల వారుతుంది. మెలకువ వచ్చేస్తుంది. ఆ కథ అంతటితో ఆపేసి శరీరంలోకి ప్రవేశిస్తావు. మర్నాడు రాత్రి మళ్లీ అక్కడినుంచే ఆ

అనుభూతిని పొందుతావు. టైము అయిపోగానే అక్కడితోటి ఆపేసి కథని "ఎవ్వరు కదలకండి, నేను వచ్చేంతవరకు" అని చెప్పి మళ్లీ నువ్వు శరీరంలోకి ప్రవేశిస్తావు. ప్రతి రోజు ఇలాంటి అనుభూతిని పొందిన తరువాత కొన్నాళ్లకి నీకు జ్ఞాపకమున్నట్లయితే నువ్వు ఒక అద్భుతమైన కథను రాయగలవు.

అలా జరగాల్నంటే పగలంతా చాల ప్రశాంతంగా ఉండాలి.

అది కాదు. చిన్నపిల్లవాడిలా అమాయకంగా నిష్కల్మషంగా ఉండాలి.

మనస్సులో విమర్శనా బుద్ధి పనికిరాదు. నా చిన్నప్పుడు నేను అలాంటి కథలే చెప్పుకుంటూ ఉండేదాన్ని. మాటలతో కాదు – లోలోపల నిశ్శబ్దంగానే ఒక అందమైన చోటికి వెళ్లటం, అక్కడ ఒక కథను కంటికి కనపడ్డట్టుగా చూడటము జరిగేది. ఈ కథని చెప్పాల్సిన విధంగా కనుక నీవు చెప్పినట్లయితే అది ఎంతో అందంగా అద్భుతంగా ఉంటుంది. అంతేకాదు ఆ 'కథ' నీ జీవితంలో రూపాన్ని దాల్చి నిజంగా జరుగుతుంది. తు.చ తప్పకుండా కాకపోవచ్చు కాని నీకు అనుభూతమైన 'కథ' ప్రత్యక్షంగా రూపుకడుతుంది. అంతే కాదు. అది నీ జీవితాన్నే నిశ్చయిస్తుంది, నిర్వహించగలదు కూడా.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: ఆర్. లక్ష్మీప్రసాదమ్మ

సమాచార పత్రం

యువ కార్యక్రమముల నిర్వాహకులకై ఒక శిబిరము 13-17 ఫిబ్ర వరి 2002 తేదీలలో నిర్వహించబడినది. నలభైమంది కార్యకర్త లకు శ్రీమాతారవిందుల పూర్ణయోగమును గురించి, ప్రత్యేకముగా యువతరము నుద్దేశించి శిక్షణ యివ్వబడినది.

Dr. M.V నడకర్ణిగారి 'సావిత్రి' అధ్యయన సత్ర 23-2-2002 నుండి 5-3-2002 వరకు నడపబడినది. వారి తదుపరి కార్యక్రమము తరు వాత ప్రకటించబడును.

రాంచి (ఝార్ఖండ్) శాఖ వారు రాంచి పుస్తకప్రదర్శనలో పాల్గొని శ్రీమాతారవిందుల పుస్తకములను, ఆశ్రమసాహిత్యమును ప్రదర్శించిరి. నైవేలి (T.N) కేంద్రమువారు స్కూలు పిల్లలకై ఒక క్విజ్ కార్యక్రమమును నిర్వహించిరి. పూనె (మహారాష్ట్ర) కేంద్రము వారు 'సావిత్రి' మీద ఎ. జగదేకర్ గారిచే ప్రసంగములను నిర్వ హించిరి. చెన్నై శాఖవారు శ్రీమనోజ్‌దాస్ గారిచే "A Preface to the Future" అనే విషయముపై 17 ఫిబ్రవరి 2002 నాడు ఒక ప్రసంగమును ఏర్పరచిరి. భోపాల్‌లో ప్రముఖ హిందీ రచయిత నీరజ్‌గారు శ్రీఅరవిందుల యోగముపై ఒక సుధీర్ఘమైన ఉపన్యా సమునిచ్చిరి. నైరోబి (కెన్యా) వారు శ్రీమాత 124 జయంతిని పురస్కరించుకొని రేడియోలో ఒక చక్కటి కార్యక్రమమును నిర్వహించిరి. శ్రీమాతను గురించిన విశేషములు, భక్తిగీతములు, సావిత్రి పఠనము అందలి అంశములు.

ఫిరంగిపురం (గుంటూరు జిల్లా), బుక్సర్ (W.B) లోను నూతన కేంద్రములు ప్రారంభించబడినవి.

మార్చి సంచికలో ఒక సవరణ:

కవరు పేజీమీద 2001 బదులు 2002 అని ఉండాలి.

ఆంధ్రప్రదేశ్ శ్రీఅరబిందో సొసైటీ స్టేట్ కమిటీ

(1-4-2002 to 31-3-2003)

1. శ్రీ. బి. వెంకట్రామయ్య (స్టేట్ కో ఆర్డినేషన్) ఛైర్మన్
2. శ్రీ. డి.వి.ఎన్. శర్మ (ఉత్తర కోస్తా; పిల్లల విభాగము) వైస్‌ఛైర్మన్
31. డా॥ ఎ.వి.ఎన్. రాజు (దక్షిణ కోస్తా; సాంస్కృతిక భాగము) వైస్‌ఛైర్మన్
4. శ్రీ. పి. ఎన్. శంకర రెడ్డి (రాయలసీమ; కాలుష్యనివారణ) వైస్‌ఛైర్మన్
5. శ్రీ. జె.సురేంద్రాచార్య (తెలంగాణ; ఆర్గనైజేషన్) వైస్‌ఛైర్మన్
6. శ్రీ. వి. సుబ్బారావు (ఫైనాన్స్ కో ఆర్డినేషన్) సెక్రటరి, ట్రషరర్
7. శ్రీ. గంట నారాయణ (లీగల్ సెల్) మెంబరు
8. శ్రీ. పి.సి. స్వరూప్ (యువత) మెంబరు
9. శ్రీ. ఎ. మల్లయ్య (కో ఆర్డినేషన్) మెంబరు
10. శ్రీ. జి. గోవర్ధన్ (కేంద్రములు, సభ్యత్వము) మెంబరు
11. శ్రీ.బి.వి రాజారావు (పాండిచ్చేరిలో కో ఆర్డినేషన్) మెంబరు
12. శ్రీమతి భారతీ దేవి (స్త్రీల విభాగము కన్వీనర్) మెంబరు
13. శ్రీ. ప్రదీప్ నరంగ్ (ఎక్స్ - అఫీషియో మెంబరు)

21 ఫిబ్రవరి, 2002-2003

(శ్రీమాత 125 వ జయంతి ఉత్సవములు)

సాధన గురించి శ్రీఅరవిందుల ప్రవచనాలు

శ్రీమాతకు సేవ, సమర్పణ అనే మిషతో నీ అహంకారపు కోరికలను, ప్రాణికపు అవసరాలను తీర్చుకుండేవు జాగ్రత్త! శ్రీమాత (Divine Shakti) కోసం నీవు చేసే ఆకాంక్ష, తపన నిర్మలంగా ఉండాలిగాని కోరికలతో అపవిత్రం కాగూడదు. ఒక వేళ నీ వలా చేసావో నువ్వు దివ్యానుగ్రహమును పిలవటం, రూపాంతరీకరించమని వేడుకోటం కేవలం బూటకం, దండగే కదా!